

Teza: wydanie orzeczenia bez przeprowadzenia rozprawy a zarzuty odwołania

Zgodnie z art. 447 § 5 k.p.k. podstawą apelacji (odwołania w postępowaniu dyscyplinarnym) nie mogą być zarzuty określone w art. 438 pkt 3 (tj. błędu w ustaleniach faktycznych) i pkt 4 (tj. rażącej niewspółmierności kary), związane z treścią zawartego porozumienia, o którym mowa w art. 343, art. 343a i art. 387 k.p.k.

Sygn. akt WO-122/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2017 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: S WSD Teresa Famulska

Sędziowie: S WSD Juliusz Cybulski

S WSD Cezary Andruszewski

Protokolant: Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Michała Jasiaka

po rozpoznaniu w dniu 21 listopad 2017r.

sprawy radcy prawnego **R. K.**

obwinionego o czyn z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych i inne

na skutek odwołania wniesionego przez obwinionego R. K.

od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie z dnia 28 lutego 2017 roku, sygn. akt OSD/KR/46/16

postanawia

I. na podstawie art. 429 § 1 kpk w zw. z art. 430 § 1 kpk w zw. z art. 447 § 5 kpk

w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. 2017 poz. 1870) pozostawić bez rozpoznania odwołanie wniesione przez obwinionego R. K. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie z dnia 28 lutego 2017 roku, sygn. akt OSD/KR/56/16

II. obciąża kosztami postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w zryczałowanej kwocie 1.300, 00 zł.(słownie: jeden tysiąc trzysta złotych) Krajową Izbę Radców Prawnych

UZASADNIENIE

W dniu 27 lutego 2016 roku do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie wpłynął wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie o ukaranie wydanie bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie obwinionemu R. K. za popełnione przewinienia dyscyplinarne uzgodnionej z obwinionym kary łącznej dziewięciu miesięcy zawieszenia prawa wykonywania zawodu oraz dodatkowo zakazu wykonywania patronatu na okres pięciu lat, gdyż okoliczności popełnienia przewinień dyscyplinarnych w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie budzą wątpliwości, a postawa obwinionego wskazuje, że cele postępowania dyscyplinarnego zostaną osiągnięte.

Na posiedzeniu Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie powyższy wniosek został uzgodniony przez strony poprzez uzgodnienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i obwinionego o wymierzeniu obwinionemu za pierwszy czyn karę 6 miesięcy zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego, za drugi czyn wymierzył karę 3 miesięcy zawieszenia prawa wykonania zawodu radcy prawnego trzeci czyn wymierzył karę 3 miesięcy zawieszenia prawa wykonania zawodu radcy prawnego czwarty czyn wymierzył karę 3 miesięcy zawieszenia prawa wykonania zawodu radcy prawnego.

Na podstawie art. 65 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierzył karę łączną zawieszenia prawa wykonywania zawodu na dziewięć miesięcy oraz kary dodatkowej w postaci zakazu sprawowania patronatu na okres pięciu lat.

Orzeczeniem z dnia 10 marca 2017 roku, sygn. akt OSD/KR/56/16 Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie uznał obwinionego R. K. za winnego:

1.

popelnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. tekst jedn. z 2015r. poz. 507 ze zm.) w związku z art. 6, 8, 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r., opisanego w pkt. 1,

2.

popelnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. tekst jedn. z 2015r. poz. 507 ze zm.) w związku z art. 6, 8, 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r., opisanego w pkt. 2,

3.

popelnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. tekst jedn. z 2015r. poz. 507 ze zm.) w związku z art. 6, 8, 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r., opisanego w pkt. 3,

4.

popelnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. tekst jedn. z 2015r. poz. 507 ze zm.) w związku z art. 6, 8, 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r., opisanego w pkt. 4,

Uwzględniając wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie z dnia 27 lutego 2016 roku, zmieniony na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w dniu 10 marca 2017 roku – o wydanie orzeczenia bez przeprowadzania rozprawy, na podstawie art. 335 § 1 kpk w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzył uzgodnioną z obwinionym za każdy z w/w pkt 1 karę 6 miesięcy, pkt 2 i pkt 3 i w pkt 4 karę po 3 (trzech) miesięcy zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego oraz na podstawie art. 65¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych karę łączną w wysokości 9 (dziewięciu) miesięcy zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego oraz na podstawie art.65 ust. 2 b ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych dodatkowo zakaz wykonywana patronatu na okres 5 (pięciu) lat.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2016r. poz. 233) oraz Uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. orzeczono obowiązek poniesienia przez Obwinionego zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego w wysokości 500,00 zł.

Odwołanie od powyższego orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie złożył obwiniony R. K., wnosząc o zmianę punktu I i II w zakresie wymierzonej kary poprzez zastosowanie przewidzianej przepisami art. 65 ust.1 pkt 2 ustawy to jest karę nagany. Ponadto obwiniony kwestionuje zastosowanie kary łącznej w wysokości 9 miesięcy. Obwiniony zarzucił niewłaściwe zastosowanie przepisu art. 65¹ ustawy o radcach prawnych. Obwiniony wskazał, że istotnie łączna maksymalna kara zgodnie z powołanymi przepisami wynosiłaby 9 miesięcy, tak jest to w orzeczeniu, jednak – zdaniem obwinionego – Sąd mógł zastosować łączenie kar i wymierzenie kary łącznej niższej kary wynikającej z zsumowania poszczególnych kar.

Skarżący wniósł o zmianę wysokości kary łącznej, w ten sposób, aby została ona wymierzona jako kara łączna za orzeczone przewinienia przy uwzględnieniu dyrektywy z art. 86 kk pozwalającej na wymierzenie kary łącznej do wysokości 6 miesięcy. Kara ta zdaniem obwinionego byłaby karą w danym stanie faktycznym spełniającą wszystkie cele.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Odwołanie wniesione przez obwinionego R. K. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie z dnia 10 marca 2017 roku, sygn. akt OSD/KR/46/16 należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 447 § 5 kpk podstawą apelacji nie mogą być zarzuty określone w art. 438 pkt 3 (tj. błędu w ustaleniach faktycznych) i pkt 4 (tj. rażącej niewspółmierności kary), związane z treścią zawartego porozumienia, o którym mowa w art. 343, art. 343a i art. 387 kpk.

W realiach niniejszej sprawy Obwiniony nie mógł zatem skutecznie skarżyć rozstrzygnięcia o karze (karach jednostkowych i karze łącznej), albowiem rozstrzygnięcie to jest zgodne z zawartym w trybie 343 kpk porozumieniem zawartym z Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie, zmodyfikowanym na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Krakowie w dniu 27 lutego 2016 roku.

W myśl art. 430 § 1 kpk sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania przyjęty środek odwoławczy, jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 429 § 1 (tj. został on wniesiony po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalny z mocy ustawy), albo jeżeli przyjęcie tego środka nastąpiło na skutek niezasadnego przywrócenia terminu.

Ponieważ odwołanie Obwinionego w zakresie kary łącznej w wypadku orzeczenia wydanego w trybie art. 343 kpk jest niedopuszczalne z mocy ustawy, tj. przepisu art. 447 § 5 kpk, należało pozostawić je bez rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze, Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w pkt I postanowienia.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym orzeczono w oparciu o przepis art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych w związku z § 1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz § 2 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.